

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

Multidisciplinary International E-research Journal

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

October-2018

Special Issue-66

Society, Culture and Environment

Chief Editor -

Dr. Dhanraj T. Dhangar,
Assist. Prof. (Marathi)
MGV'S Arts & Commerce College,
Yeola, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

Executive Editors :

Dr. Satish Desai
Asso. Prof. Department of Sociology
Shikshanmahrishi Dr. Bapuji Salunkhe College,
Miraj, Dist-Sangli [M.S.] INDIA

For Details Visit To : www.researchjourney.net

SWATIDHAN PUBLICATIONS

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

Multidisciplinary International E-research Journal

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

October-2018

Special Issue-66

Society, Culture and Environment

Chief Editor -

Dr. Dhanraj T. Dhangar,
Assist. Prof. (Marathi)
MGV'S Arts & Commerce College,
Yeola, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

Executive Editor of the issue :

Dr. Satish Desai
Asso. Prof. Department of Sociology
Shikshanmahareshi Dr. Bapuji Salunkhe College,
Miraj, Dist-Sangli [M.S.] INDIA

या अंकाचे सर्व अधिकार प्रकाशकांनी स्वतःकडे राखून ठेवलेले आहेत. लेखांचे प्रकाशन वा पुनर्प्रकाशनाचे अधिकार प्रकाशक आणि संबंधित नेखाकाढीन समान असून शोध निवंधातील मते ही संबंधित लेखाच्या लेखकांची वैयक्तिक मते आहेत त्या मताशी संपादक व प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही.

SWATIDHAN INTERNATIONAL PUBLICATIONS

For Details Visit To : www.researchjourney.net

53	हौं नावामाहेच यांचेहकर आणि मामाजिक परिवर्तन	आवामाहेच कम्बे	250
54	साहित्य, समाज आणि संस्कृती गांचा अनुवंश	डॉ. एम.ए. कळ्हळे	254
55	भारतीय समाज आणि सामाजिक ममम्या	प्रा. आर. के खोकले	257
56	साहित्य आणि समाज	डॉ. मनिता खोकले	263
57	वागू प्रदूषण : एक आन्हान	डॉ. दत्तात्रय मुंगे	265
58	सत्यशोधक कथेतील ममाजजीवन	पल्लवी कोडक	269
59	माळशिरस तातुक्यातील नीटभट्टी उद्योगाचे पर्यावरणीय परीक्षण	प्रा. डी. ए. कोकाटे	276
60	शिक्षण महर्षी डॉ. वापूजी माळुंखे	डॉ. सौ. मंजिरी कुलकर्णी	280
61	जागतिक तापमान वाढीचे शेती थेत्रासमोरील आन्हान : एक पर्यावरणीय अभ्याम	डॉ. मी. वी. लोंडि	282
62	आदिवासी समुदायातील कला : एक संस्कृती	डॉ. महेश मगर	287
63	आदिम कोलाम समाज व संस्कृती	प्रा. सौ. श्यामला माने व डॉ. तैलजा माने	290
64	महिला पोलीस आणि सामाजिक परिवर्तन	प्रा. जी. टी. मोकासरे	295
65	आपत्ती व्यवस्थापनात स्वयंसेवक मंस्थांची भूमिका	डॉ. माधव मोरे	298
66	भारतीय समाज आणि संस्कृती	प्रा. नांगदेव मुंडे	303
67	स्वयं महार्यता वचत गटांच्या मार्फत सामाजिक स्थित्यंतरण	प्रा. दत्तात्रय मुंडे	306
68	मानवी जीवन आणि पर्यावरणातील प्रदूषण	डॉ. जनार्दन परकाळे	310
69	पर्यावरण संरक्षण व शामकीय योजनांचा अभ्याम	प्रा. कलंदर पठाण	315
70	शिक्षण महर्षी डॉ. वापूजी माळुंखे यांचे महाराष्ट्राच्या शैक्षणिक विकासातील योगदान	डॉ. सज्जन पवार	319
71	पर्यावरण संरक्षण व मंत्रधनात नागरिकांची भूमिका	प्रा. अरुण पेंटावार व प्रा. आशा पोतलवाड	323
72	पर्यावरण आणि मराठी कविता	प्रा. रमेश रिंगणे	327
73	समाज प्रवोधनकार मंत गाडगे वावा	प्रा. दादा साठे	331
74	महादेव कोळी समाजातील ही संस्कृती	डॉ. विकास शेवाळे	334
75	विसाडी जमातीच्या कॉटुविक व विवाह पद्धतीतील बदलते स्वरूप	डॉ. जयसिंग सिंगल	338
76	सामाजिक प्रश्न व पर्यावरण	प्रा. विनायक वनमोरे व प्रा. अशोक खोत	345
77	समाज व संस्कृती	सुरेखा व्हसमने	348

हिंदी विभाग

78	भारतीय समाज के साहित्य में वर्णित वरिष्ठ नागरिक	डॉ. राजेंद्र बगाटे	351
79	भारतीय मंस्कृती : त्यौहार एवं प्रदूषण	डॉ. के. वी. गंगणे	355
80	ग्लोबल वार्मिंग : समस्या और समाधान	डॉ. वी. आर. नळे	358

या अंकाचे तर्व अधिकार प्रकाशकांनी स्वतःकडे राखून ठेवलेले आहेत. लेखांचे प्रकाशन वा पुनर्प्रकाशनाचे अधिकार प्रकाशक आणि संबंधित लेखाकाठीन समान असून शोध निवंधातील मते ही संबंधित लेखाच्या लेखकांची वैयक्तिक मते आहेत त्या मताशी संपादक व प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही.

पर्यावरण संरक्षण व शासकीय योजनांचा अभ्यास

मा. कलंदर पठाना पठाण

कला व विज्ञान महाविद्यालय,

शिवाजीनगर, गढी

9422207596

Email Pathankm@gmail.com

प्रस्तावना :-

आज आपल्याला सजीवांचा सजीवाला होणारा त्रास होत असलेला दिसत आहे. एक सजीव दुसऱ्या सजीवावर आन्याय करतांना आपल्याला जानवते. या मागाची कारणे शोषण्याचा प्रयत्न करणे, गरजेचे आहे. सर्व सजीव व निजीव घटकाच्या पररम्पर संवंधातून निर्माण होणाऱ्या संकल्पनेला आपण पर्यावरण महणतो. हे पर्यावरण सजीव सृष्टी अस्तीत्वासाठी अतीशय महत्त्वाचे आहे. आज या पर्यावरणामध्ये मानवी हस्तक्षेप मोठ्या प्रमाणावर बाढलेला आहे. मानव सुख सुविधा व विकासाच्या गोडस नावाखाली पर्यावरणाची मोठ्या प्रमाणात हानी करत आहे. होणारी पर्यावरणाची हानी अशीच पुढे चालत राहीली तर संपुण जीवनसृष्टीत घेऊयात येईल ही जीवसृष्टी समृद्ध सपाटीपासून ६०० मैल वर व १००० मैल खाली या दरम्यान अस्तीत्वात आहे. २२१ या दरम्यानचा विकास करत असताना त्या भागामध्ये असणाऱ्या नेसर्गीक घटकांना हानी पोचनार नाही. या नेसर्गीक घटनांना त्याच्या मूळ स्वरूपाला घोका न पोहचता विकास साधने गरजेचे आहे.

"मागील काही दशकापासून पर्यावरणावादी अर्थशास्त्रात पर्यावरणाचे अभ्यासक समाजसूधारक तत्वज्ञ यांचे पर्यावरण व विकास या दोहोमध्ये असणाऱ्या सहस्रबंधामध्ये लक्ष घातलेले आहे. निसर्गामध्ये बहुतेक संसाधने ही अनवैनीकरणक्षम आहे (Non Renewable) आहे. या संसाधनाचा वर्तमानकालीन उपयोगाचा दर हा इतका उण्ण आहे की काही वर्षांनी किंवा काही दशकांनी ही संसाधने नष्ट होतील. याकडे सर्वांचे लक्ष आकर्षीत केले आहे." यानंतर करण्यात आलेल्या सर्वच अध्ययनामध्ये सूधा पर्यावरणातील असमानतेकडे ध्यान आकर्षीत करण्यात आलेले आहे. त्यानुूळे पर्यावरण संरक्षणावर विशेष भर देण्यात आलेला आहे. १९७२ च्या जागतील अहवालानुूर पर्यावरणीय समस्या दोन प्रकारे विकासाच्या लक्षांना अडथळा ठरू शकतो."

१) विकास करतांना पाणी धरणाला प्रदूषीत होत असेल तर त्यास विकास मानता येणार नाही.

२) उत्पादनाची पातळी वाढवण्याच्या प्रयत्नात नेसर्गीक संस्थापनाचा न्हास मोठ्या प्रमाणात होत असल्यास त्याला विकास मानता येणार नाही.

१९७२ च्या स्टॉकहोम येथील युनायटेड नेशनच्या जगतीक परिषदेत मानव व पर्यावरण हा मूळ घेवून अनेक समस्यांचा विचार करण्यात आलेला आहे. यात मानव व पर्यावरण सूरक्षीतता कीती महत्त्वाची आहे. पर्यावरणातील मानवाचा वाढता हस्तक्षेप कमी करावा. विकासाच्या नावाखाली विकसीत देशांना मोठ्या प्रमाणात पर्यावरणाची हानी केलेली आहे. लोकसंख्या वाढ ही सर्व समस्याची मुळ आहे. यावर उपाय योजना करण्यात याची अशी मते मांडण्यात आली. या सर्वांचा परिपाक म्हणजे पर्यावरण संरक्षण ही एक काळाची गरज बनलेली आहे.

संशोधन विधान

"पर्यावरण संरक्षण व शासकीय योजनाचा अभ्यास"

संशोधनाची उद्दीष्ट्ये :-

१. पर्यावरणाचा अभ्यास करणे.
२. बदलत्या पर्यावरणीय घटकांचा अभ्यास करणे.

३. पर्यावरण मंत्रालयाची वेळेला शासनाचा उपाय योजनाया असार काणे.

संगोष्ठाची घृतीतके :-

१. पर्यावरणीय प्रदूषण यादत आहे.
२. शासनाचा उपाययोजनाची काटेकोर अभियंचाची होत नाही.

अभ्यास पञ्चती :-

प्रस्तुत शोध निवंधात सूच्याम स्वेच्छारे अभ्यास केलेला आहे. शासकीय कायदे, अहवाल, क्रमीक पूर्तके भासीके यांचा आधार पैकून अभ्यास केलेला आहे.

पर्यावरण :-

आपल्या आजूबाजूला असणाऱ्या सर्व समीक व निजीक गोष्टी त्यात झाडे, प्राणी, पशु, पक्षी, नद्या, वारा, भूमी या सर्व महणजे पर्यावरण, पर्यावरणाचा अर्थ समजून घ्यायाचा असल्यास पर्यावरण म्हणजे समोक्तालची परिस्थीती इतका समर्पक अर्थ होतो.

एखाद्याच्या सभोक्तालच्या परिसर ज्यामध्ये जीवांच्या समोक्तालच्या सर्वोचा यात समावेश होतो यामध्ये अजैवीक (निजीक) आणि जैविक (समीक) पर्यावरणाचा समावेश होतो.

मानवी जीवनामध्ये पर्यावरणाला पहल्याचे स्थान आहे. त्याचे कारण मानव हा पर्यावरणाचाच एक भाग आहे. त्यामुळे मानवाने कितीही प्रगती केली तरी त्याला पर्यावरणाची गरज असते. मानव कितीही बुद्धीमान असला त्याने कोणतेही कोशल्य आत्मसात केले तरी त्याला पर्यावरणासाठी समतोल साधणे अवश्यक आहे. कारण पर्यावरणातील सर्वांत शक्तीशाली प्राणी म्हणून मानव पर्यावरणाचा न्हास देखील करू शकतो व संरक्षण देखील करू शकतो. आपण आपल्या घरातील वस्तुला घरातील व्यक्तीला ज्या प्रमाणे देखभाल करतो त्याप्रमाणे पर्यावरणाची देखील देखभाल करणे गरजेचे ठरते.

शाश्वत विकास :-

विकास करत असतांना सावधपूर्ण विकास केला पाहिजे. सातत्यपूर्ण विकास हा शब्दप्रयोग प्रथमत: सन १९८० मध्ये नैरसिंगक संरक्षण आणि संस्थान अंतरराष्ट्रीय संघाद्वारे जागतीक संवर्धन व्यूहरचना (World conservation strategy) यामध्ये करण्यात आला संयुक्त राष्ट्रसंघाने १९८३ मध्ये पर्यावरण विकासासंघी जागतीक आयोग स्थापन केला. (World commission on Environment & Development) स्थापन केला. या आयोगाने पर्यावरणाची अवनती होण्याच्या समस्येचा अभ्यास केला या आयोगाने सन १९८७ मध्ये आमचे समान भवीष्य (Our common future) या नांवाने अहवाल सादर केला. या अहवालात प्रथमत: सातत्यपूर्ण विकास ही संज्ञा सामान्यपणे वापरण्यात आली. या अहवालानुसार भविष्यकालीन पिढीच्या गरजांशी कोणत्याही प्रकारची तडजोड न करता वर्तमानकालीन पिढीच्या गरजांची पूर्तता करणे म्हणजे सातत्यपूर्ण विकास किंवा शाश्वत विकास होवून शाश्वत व सातत्यपूर्ण विकास करणे आज काळाच्या गरज वनलेली आहे. कारण औद्योगीकरणाच्या रेट्यामुळे पर्यावरणातील घटकांची मोठ्या प्रमाणात हानी झालेली आहे. ही हानी आज भरून काढली नाही तर भवीष्यात येणाऱ्या पील्यांना याच्या गंभीर परिणामांना सामोरे जावे लागेल व त्यांच्या हातात याच्याशी लढण्याची कुवत असणार नाही. हे करत असतांना साधन स्फूटीने काही कामे केली पाहीजे. चांगले काम करण्यासाठी वेळ लागतो. त्यासाठी जी गोष्ट प्रेगाने होत नाही त्याला करणे वंधनकारक केली जाते त्यासाठी शासन आपली भूमीका ठामपणे मांडून काही नियम व कायदे करत असते. व ध्येय धोरणे ठरवते.

संदर्भ ग्रंथ :-

१. Dr.A.K. De. Environmental chemistry page No.5 New Age international (p.)Limited New Delhi (2005)
२. प्रा.डॉ. संजय टी महाजन व डॉ. अजय के दिक्षित, जागतीक पर्यावरण , बदलता आकृतीवंश व शाश्वत विकास page No.11 चिन्मय प्रकाशन औरंगाबाद (२०१२.)
३. ए.बी. सवदी पी.एस. कोलेक्टर भूगोल व पर्यावरण Page No.10.1 निराली प्रकाशन पुणे (२०१३)
४. जिरांगन एम.एल. The Economic Development & planning page No. 22 वृंदा पब्लीकेशन्स दिल्ली (२००७).
५. World Development report 1992 page No.8
६. National Environment policy-2006 Ministry of Environment & forests Government of India New Delhi.